

Брой 2 / 14 /

Година 1949 / втора /

Борба
до
Победа!

БЪЛГАРИЯ

Издава Българскиятъ Противоболшевишки Сюзъ

ЕДИНСТВОТО ВСРЕДЪ БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА ЕМИГРАЦИЯ КРЕПНЕ !

Както вече въ миналиятъ брой на списанието ни съобщихме, на 27. 12. 48 год. въ гр. Мюнхенъ се състоя конференция на представителитѣ на разните български национални емигрантски организации и среди и при пълно единодушие се установи единение на базата на една обща програма. Тукъ ние печатаме точниятъ текстъ на гласуваната единодушно резолюция въ която е обявена и общата програма въ името на която единни националните организации и среди отъ българската емиграция повеждатъ борбата противъ кървавиятъ комунистически режимъ въ България за освобождение.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Българската национална емиграция, представена отъ делегати на

Българския Противоболшевишки Съюзъ,
национално-политическия центъръ " Демократически сговоръ "
Българския Клубъ - Мюнхенъ и
идейния кръгъ " Защита " ,

въ заседанието си на 27. декемврий 1948 година въ Мюнхенъ възвестява решението си да съгласува своитѣ сили за единна борба срещу всички външни и вътрешни врагове на България, вдъхновявайки се отъ следнитѣ основни начала :

1. Българската национална емиграция съгласува своитѣ усилия и представлява всички български национални сили.
2. Българската национална емиграция отрича узурпаторския болшевишки режимъ отъ 9. септемврий 1944 година и счита всички негови държавни актове за нищожни по начало. Борбата за унищожението на този режимъ е прѣка задача на българската национална емиграция.
3. Българската национална емиграция държи за Търновската конституция и нейното цѣлостно възстановяване, което гарантира демократическия режимъ въ България.
4. Българската национална емиграция счита българския народъ за самобитетъ по произходъ, държи за българската държавна самостоятелност и за българскитѣ национални идеали. Тя отрича всѣка форма на панславизъмъ.
5. Българската национална емиграция отрича всѣка форма на диктатура отъ лѣво и дѣсно и е противъ съсловния или класовъ принципъ въ държавното устройство и управление.
6. Българската национална емиграция е за възстановяването на частната собственостъ, социално разпредѣление на богатата, покровителство и справедливо възнаграждение на селския, работническия и интелектуалния трудъ като основа на народното стопанство.
7. Българската национална емиграция търси опора за свободата и независимостта на България въ западнитѣ демокрации.
8. Българската национална емиграция е за добросъседски отношения и за международно сътрудничество въ организирането на новъ международенъ редъ на мирно творчество.

За установяване на организационитѣ форми на сътрудничество се излъчва една комисия отъ по единъ представителъ на гореспоменатитѣ политически сръди.

БЪЛГАРИ ! Основитѣ на единението сж поставени ! Приобшете усилията си къмъ тия на вече организираната Българска Национална Емиграция за борба ! Българскиятъ народъ чака отъ насъ да изпълнимъ дългътъ ни къмъ него и Родината ! Да изпълнимъ достойно този дългъ !

ДА БЪДЕМЪ НА ЯСНО !

Настоящата статия е отговоръ на многото запитвания които читатели на сп. "България" ни отправятъ: Защо не всички българи, които сѫ противъ комуниститѣ днесъ, още не сѫ обединени? Принципни и идейни или лични сѫ причинитѣ ?

Нашиятъ отговоръ печатанъ въ долнитѣ редове не е насоченъ срещу никого и нѣма за целъ да засегне когото и да е!

Безспоренъ фактъ е, че освенъ комуниститѣ, каквито за съжаление макаръ и много малкъ процентъ все се намиратъ и въ чужбина, всички българи емигранти сѫ противъ комуниститѣ и противъ днешниятъ наложенъ отъ комуниститѣ съ тероръ режимъ въ България.

Много естествено е да се очаква и изисква всички тия българи да се наредятъ подъ едно единствено знаме за борба. И открито може да се каже, че това е и ще бѣде най добротото което може да стане. По тоя пътъ, на единение безспорно е че силата на борцитѣ срещу болшевицитѣ ще нарастне неимоверно много и перспективитѣ за успѣхъ ще бѣдатъ несъмнено по голѣми.

Преди да дадемъ отговоръ на запитванията, ние трѣбва да отбележимъ, че наистина българитѣ които сѫ противъ комуниститѣ тукъ въ емиграция не сѫ наредени подъ едно знаме, тѣ обаче водятъ борбата успоредно, тѣхнитѣ усилия сѫ насочени срещу единъ врагъ, макаръ че ударитѣ се насятъ отъ две посоки, а би било по добре ако единъ общъ чукъ би билъ издигнатъ и стоваренъ върху врагѣтъ.

Какви сѫ причинитѣ ? Принципни и идейни или лични ?

Това е най важниятъ въпросъ който интересува нашитѣ читатели и ние сме длъжни да отговоримъ на него. Съ изнасянето му ние смѣтаме че не увреждаме на дѣлото на борбата, а напротивъ можеби ще станемъ причина да настѣпи осъзнаване и опомняне, за да се постигне онова което още не е постигнато - **ЕДИННИНЪ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ**.

За да останемъ вѣрни на онова което горѣ казахме, че тази статия нѣма за целъ да засегне никого, ние ще базираме нашиятъ отговоръ върху нашата програма която е отпечатана на първата страница на този брой на списанието.

Националната емиграция / пунктъ 2 / отрича акта 9 септемврий 1944 год. , отрича и всички държавни актове които следъ 9 септемврий 1944 год. бѣха , чрезъ насилие и тероръ , наложи въ нашата страна.

Една друга частъ българи емигранти, сѫщо днесъ обявили себе си противъ комунизма, по тоя въпросъ мълчатъ. Тѣ не взематъ ясна позиция. Дори въ нѣкой тѣхни издания тѣ подчертаватъ заслуги на свои водачи за установяването на режима отъ 9.9.1944 год. за участието имъ въ Отечествения фронтъ и за участието имъ въ прокламираната отъ Отечествения фронтъ на 17.9.1944 год. програма. Тия българи, днесъ противници на комуниститѣ, бѣха преди 9.9.1944 год. , на 9.9.1944 год. и месеци следъ 9.9.1944 год. сътрудници съ комуниститѣ въ България. Тѣ се обявиха противъ комуниститѣ, като ги обвиниха, че тези последнитѣ сѫ погазили програмата на Отечествения фронтъ отъ 17.9.1944 год. И днесъ тия българи сега противници на комуниститѣ не сѫ се изяснили по въпроса:

Отричатъ или не 9.9.1944 год.

ПоддържаТъ ли още програмата на Отечествения фронтъ отъ 17.9.44 която сѫ подписали или се обявяватъ противъ нея.

Признаватъ ли или отричатъ държавнитѣ актове които следъ 9.9. 1944 год. бѣха наложени въ България.

Националната емиграция отрича комунистите като градивен елемент в държавното строителство; никакъв компромис с комунистите; никакво сътрудничество или коалиция. Националната емиграция, ние, много преди, стояхме на тази позиция и днес стоим на нея. Комунистите чрез своето управление днес в България доказаха че ние сме прави.

Другите, така възприехме да назоваваме ония българи противници на комунистите днес, които се организират отделно от нас, другите, и по този въпрос не са наясно. Преди 9.9.1944 год. те сътрудничеха с комунистите, след 9.9.1944 год. те управляваха в коалиция с комунистите; на 17.9.1944 год. те подписаха заедно с комунистите програмата на отечествения фронт. По късно когато комунистите започнаха да ги гонят един по един от кабинета и коалиционното споразумение за разпределяне на мандатите бяха нарушени от комунистите, които заграбиха цялата власт, другите, тия които сега се обявиха за противокомунистически фронт на комунистите.

Ние питаме? Ако комунистите се върнат към програмата на О.Ф. от 17.9.1944 год. и приемат в кабинета си отново старите си сътрудници при първоначалното коалиционно споразумение за разпределяне на мандатите, другите, ще откажат ли сътрудничество с комунистите или ще се върнат в О.Ф.-ето гдето бяха и преди.

Значи въпроса е - какво е отношението към комунистите?

Ние смятаме че много ясно се изказахме, за да може всеки сам да си направи заключението дали различията са лични или принципи.

Националната емиграция по въпроса за Търновската конституция / пункт 3 от програмата ни / стои на становището че Тя, Търновската конституция трябва да бъде възстановена с всичката и сила, след като актовете от 9.9.1944 год. бъдат унищожени. Търновската конституция е призната от всички страни в Европа като най демократична. Тя гарантира свободите и правата на българския народ. Тя трябва да стане отново базата върху която ще застане държавното устройство. Самата Търновска конституция превижда начина по който може тя да бъде изменявана. Ако българския народ иска това, той има възможност да го направи. Когато обаче се говори за Търновската конституция и нейното възстановяване, за да бъдем по ясни, ние разбираме възстановяването и на всички институции които тази конституция предвижда. Възстановяването и на българския Трон. Веднага ние бързаме да прибавим че ние не се обявяваме за монархисти. Ние обаче твърдо стоим на убеждението, че потъпкването на Търновската конституция, изгонването Царя от България и пр. държавни актове извършени след 9.9.1944 год. са актове на насилие и терор. Ако ние приемем кой и да е от тия актове и го оставим в сила, ние сме кост-вено ... сътрудници на комунистите.

Ако някой има едни или други идеи, ако някой е републиканец, той има всичката възможност да достигне осъществяването на своите идеи по конституционния път предвиден по Търновската Конституция. Всеки който желае да се възползува от онова което с сила комунистите наложиха и по този път да гледа да достигне осъществяването на свои идеи, той е политически мародер, който най малко може да бъде наречен демократ.

Ние сме наясно по този въпрос. Другите трябва също да се изяснят, какво разбират те под възстановяването на Търновската конституция, нещо за което и те обявяват че се борят. До колкото нашите сведения се простират, другите, разбират възстановяването на Търновската конституция само по отношение определяне начина по който да се произведат нови избори за съставяне на народно събрание което да гласува нова конституция.

Едно такова разбиране крие задни мисли, то иска да постави нещата пред свършени факти, то иска да ограничи правото на българския народ и да му даде само определени, изгодни нему, направления.

И тукъ и по тоя пунктъ ние сме сящо много ясни. Всѣки самъ може да си отговори за лични или за принципни въпроси е думата.

Българската национална емиграция държи за БЪЛГАРСКИТЪ НАЦИОНАЛНИ ИДЕАЛИ. Ние смѣтаме, че свѣщенъ дългъ на всѣки българинъ е да се бори всѣкога и съ всичко каквото може за тѣхното осъществяване. Можеби и днесъ както и следъ първата свѣтвна война ние нѣма да можеме да постигнеме нашитѣ идеали, но ние нѣмаме право да се отказваме отъ борбата за тѣхъ ако сме истински българи. Ако не днесъ утре можеби ще дойде момента. Ако обаче ние се откажемъ, ние нѣмаме право никога да претендираме. Единъ отказъ за насъ е равенъ на предателство.

Другитѣ иматъ разбиранieto, че трѣбва да се възприеме политиката : да спасяваме каквото е останало. Такава една политика е най малко пораженска ако не предателска. И тукъ трѣбва да бъдемъ на ясно. Всѣки отъ насъ който има възможностъ да освѣтли общественото мнение или отговорни фактори по въпроса за нашитѣ национални идеали трѣбва да го направи. Оня който има възможностъ и мълчи върши престъпление. Съ политиката на миналото, когато за да се запазятъ министерски кресла, се подписваха договори противоречеща ни интереситѣ или погазващи идеалитѣ на България трѣбва да се свърши. На насъ може да бъде наложено, но ние не можеме да приемемъ и да признаемъ. Така мислимъ ние. Налага се да се изяснятъ другитѣ.

Ние нѣма да се простираме днесъ повече отъ това което написахме защото мислимъ че е достатъчно за да може интересувашите се да иматъ отговоръ и всѣки да си състави уеждението дали тукъ става въпросъ за лични въпроси или въпроса е за идеи и принципи.

Отъ останалите точки на нашата програма нашитѣ приятели и читатели имамъ пълната възможностъ да узнаятъ нашитѣ позиции по въпроситѣ за стопанския и социаленъ рецъ който ние мислимъ че трѣбва да зацари въ България; да узнаятъ за политическата основа върху която смѣтаме че трѣбва да бъде построенъ единъ утрешенъ режимъ въ България; да узнаятъ и за отношенията които ние мислимъ че България трѣбва да има къмъ другитѣ страни и кои именно отъ тия страни. Остава всѣки да помисли и реши дали неговото мѣсто е между насъ. Възприема ли нашитѣ разбирания той е нашъ братъ и за него винаги мѣсто между насъ има.

Както казахме отъ началото ние нѣмаме желание съ тази статия да засегнемъ когото и да било. Ние смѣтаме обаче че бѣше крайно време да се поставятъ нещата на ясно. Тази ясностъ може само да бъде отъ полза. Можеби има отлични българи които само поради тази ясностъ още стоятъ вънъ отъ общите редици или пъкъ неправилно ся избрали своето мѣсто. Нещо повече. Ние се надѣваме че можеби ясността ще ни събере по скоро отколкото премълчаването на въпроситѣ.

Какво е необходимо да стане ?

Трѣбва да се изяснимъ!

Ако наистина между насъ нѣма различия, ако наистина ние стоиме всички на една и сяща позиция, тогава нищо не ни дѣли и ние можеме веднага да се съберемъ заедно. До сега ние, отъ това което сме чули и знаемъ, както изтъкваме и по горѣ, ние смѣтаме че между насъ има принципни и идейни различия. Друга причина отъ наша страна за да не се събереме съ другитѣ нѣма. Ние дори, преди да ни бждатъ извѣстни идейнитѣ позиции които по късно се направиха достойние, направихме предложение за събиране. Днесъ ние ще бждемъ щасли ако при едно изясняване се констатира че е имало недуразумение. Това би било най хубавото което ние желаемъ.

НО ! ТРѢБВА ДА БЪДЕНЪ НА ЯСНО ! ОТКРИТО И КАТЕГОРИЧНО ТРѢБВА ДА СЕ КАМЕ НА КОЯ ПОЗИЦИЯ СЕ СТОИ ! Ние казахме коя е нашата позиция ! Остава другитѣ да направятъ сящото и въпроса е ликвидиранъ !

ВЕЧНА ПАМЕТЪ И ПРОСЛАВА НА НАЦИОНАЛНИТЪ БОРЦИ ЗА СВОБОДА !

Тозъ, който падне въ бой за свобода,
Той не умира !

Сто години изминаха отъ рождението на великиятъ български поетъ и революционеръ ХРИСТО БОТЕВЪ. Неговиятъ житейски пътъ е образецъ за достойно изпълненъ народенъ дългъ. Съ перо и мечъ, въ поезия, журналистика и кървава борба Той посвѣти и даде живота си за народната свобода. Ботевъ бѣ и остана символъ изразяващъ борбата на емигранта за свобода. Всѣко честно и родолюбиво българско сърце съ гордостъ тупти при спомена за неговото име и дѣло. Въ неговото ненадминато за времето си творчество цѣлиятъ свѣтъ видя националния духъ и моралъ на нашиятъ народъ.

Поклонъ предъ паметта на великия БОТЕВЪ !

Да следваме пътя очертанъ отъ него въ честна и мощна борба за свобода която отново българскитѣ националисти емигранти трѣбва да водятъ. Пропити отъ Ботевитѣ идеи за националностъ, за социална справедливостъ и демократичностъ, да изпълнимъ достойно нашиятъ отечественъ дългъ.

.....
Но чувеш ли какъ пѣе гората ?
Чуеш ли какъ плачатъ сиромаси ?
За тозъ гласъ ми копней душата ,
И тамъ тегли сърце ранено,
Тамъ, де е все съ кърви облено !
.....

.....
Вдѣхни всѣкимо, о, Боже ,
Любовъ жива за свобода -
да се бори кой какъ може
съ душманитѣ на народа .
.....

ВАСИЛЪ ЛЕВСКИ ... на 19 февруарий , при дрезгавината на събуждащиятъ се день въ София, увисна той на бесилото .

Години наредъ той кръстошваше родната земя, будеше националниятъ духъ, организираваше ядки за борба. Неговото име бѣ станало упование и надежда за страдащитѣ, бе вдъхновения за готовите да се хвърлятъ въ открита борба. Навсѣкѣде той разнесе пламъкътъ на свободата, на всѣкъде той тури началото на организираната борба. И загина достойно като великъ воинъ на своятъ боенъ постъ. Посетите отъ него семена обаче не заглъхнаха, тѣ се развиха въ буенъ потѣкъ който раздвижи народнитѣ сили за борба.

Ако печеля , печели цѣлъ народъ ;
Ако губя, губя само себе си !

ЛЕВСКИ - апостолътъ и учителътъ на свободата! Безпримеренъ идеализъмъ и самопожертвувателностъ ! Непозната енергия и воля! Герой , името на когото винаги ще остане записано съ златни букви въ националната история на България... въ скрижалитѣ съ имената на борцитѣ за национална и народна свобода.

ВЕЧНА СЛАВА НА НАЦИОНАЛНИТЪ БОРЦИ ЗА СВОБОДА !

Тозъ , който падне въ бой за свобода,
Той не умира !

Да следваме примера на Ботевъ, на Левски, на плеадата още други достойни български национални борци за свобода.

ПОКЛОНЪ ПРЕДЪ СВѢТЛАТА ИМЪ ПАМЕТЪ .

ПЪЛНО КОМПРОМЕТИРВАНЕ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯТ РЕЖИМЪ.

Въпреки непрестаното навиване на вече изтърканата плоча " за тъмното минало " и въпреки всички други средства които комунистическата власт употребява въ България, за да се спаси отъ компрометиране , фактитъ вече станаха толкова очевадещи, че спасение нѣма.

Комунистическата власт въ България е окончателно компрометирана! Само преди нѣколко седмици отказа да се върне въ България и секретаря отъ Лондонската легащи Петъръ Увалиевъ, макаръ че комуниститъ му предлагатъ по голѣма служба.

Ние нѣма да изреждаме имената на десеткитъ дипломати които бѣха пратени като такива отъ комунистическата власт въ чужбина и веднага когато се почувствуваха вѣнъ отъ обсега на действието на милицията напуснаха постоветъ си и се обявиха противъ комунистическия режимъ.

Ние нѣма да повтаряме случая съ двадесетъ и три члената делегация търговци и индустриалци които отидоха миналата година на панаира въ Лайпцигъ и на връщане двадесетъ души отъ делегацията избѣгаха и отказаха да се върнатъ въ България.

Ние нѣма да съобщаваме имената на десете висши български чиновници, отъ министерството на железницитъ, които бѣха пратени въ Полша, Чехия, Швейцария и Австрия , като членове на една двадесетчлена делегация за да извършватъ покупки за българскитъ железници и които на връщане за България , преди единъ месецъ избѣгаха отъ Виена на западъ и отказаха да се върнатъ въ България, макаръ че сж висши чиновници .

Ние не познаваме случай когато нѣкога нѣкой презъ времето на "тъмното минало " да е билъ пратенъ дипломатъ или делегатъ и да е използвалъ случая за да избѣга и не се върне въ България.

Комуниститъ твърдятъ че по рано режима билъ " черна реакция " а нѣма случай нѣкой да е избѣгалъ отъ тоя режимъ. Днесъ , споредъ комуниститъ цари демокрация и свобода, а всѣки денъ , собственитъ чиновници на комунистическата власт, при първия удобенъ случай бѣгатъ за да се спасятъ отъ "свободата" и " демокрацията " които царятъ въ България.

Сжщия е случай съ нѣколкото стотинъ души които избѣгаха въ Югославия и между които болшинството сж бивши членове на комунистическата партия - наивници които сж повѣрвали че между това което комуниститъ пропагандиратъ и това което въ действителностъ е , нѣма разлика.

Комунистическата преса при всѣки такъвъ случай, а то е всѣки денъ, веднага заема шаблоната позиция и обявава избѣгалитъ за фашистки орждия на капиталиститъ, за реакционери и пр. безъ да си дава смѣтка, че и най обикновения наблюдателъ ще си зададе въпроса :

Щомъ като чиновницитъ, офицеритъ, членоветъ на партията, търговцитъ, индустриалцитъ и пр. и пр. все сж фашисти и реакционери тогава кой въ България е комунистъ ?

Въпроса е излишенъ ! Въ България комуниститъ сж само 25,000 души бивши платени орждия на Г. Димитровъ въ качеството му на секретаръ на интернационала и останалитъ лумпени и гамени отъ крайнитъ квартали на столицата и два три по голѣми градове въ страната. Това сж тѣ. Самия Георги Димитровъ официално призна това предъ конгреса на комунистическата партия, като заяви че партията на 9.9.1944 г. е имала 25000 члена.

СЪДЪТЪ ВЪ ИСТАМБУЛЪ ОПРАВДА ПОЛК. МИХАЛАКЕВЪ И ДРУГАРИТЪ МУ .

На 14.1.1949 год. истъмбулскиятъ съдъ, въпреки давлението което се опитаха чрезъ преса и пропаганда да упражнятъ комуниститъ, оправда Полковникъ Михалакевъ и другаритъ му които преди нѣколко месеци избѣгаха отъ България като геройски завладѣха пятнишкия самолетъ.

достоиното отношение което Турскиятъ Съдъ взема къмъ едни политически емигранти заслужава адмирация. За насъ Българитъ това е една надежда, че можеби и други наши братя ще могатъ да се спасятъ въ Турция.

ГЕОРГИ ДИМИТРОВЪ ПРИЗНАВА... ЧЕ ДНЕСЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ ИМА ДИКТАТУРА !

На комунистическия конгресъ който стана въ София на 18.12.1948 г. въ своята речъ Георги Димитровъ призна и публично заяви че въ България сега има диктатура на пролетарията.

Тъй като тази декларация самоизоличи комунистите предъ народа и се явява въ противоречие съ онова което тѣ по преди говореха и обещаваха, както и въ противоречие съ принципите на демокрацията, комунистите се принудиха да обясняватъ какъ стои въпроса, безъ разбира се да откъсватъ че действително сега има въ България диктатура.

Обясненията сѫ били дадени на народа, по време тържествата по случай 25 годишнината отъ смърта на Ленинъ. Въ народния театъръ е говорилъ Поптомовъ, който "обяснилъ" на народа, че действително Георги Димитровъ е казалъ че има въ България диктатура на пролетарията, но това е само временно докато се смаже реакцията и то е въ пълно съгласие съ разбиранята на Ленинъ, който билъ казалъ, че "прехода къмъ комунизма ще извика реакция, която чрезъ диктатура ще трѣбва да бъде смазана, за да възтържествува комунизма". Поптомовъ обещалъ на народа, че следъ като се възтанови комунизма ще се премахне и диктатурата която сега съществува. Като се има предвидъ че и 25 години следъ смърта на Ленинъ въ Русия все още има реакция, обещанието на Поптомовъ, т.е. на комунистите, значи по народно му казано "трай коньо за зелена трева".

Отъ всичко това едно остава ясно и не опровержимо, а именно, че въ България КОМУНИСТИЧЕСКАТА ВЛАСТЪ ВМѢСТО СВОБОДА И ДЕМОКРАЦИЯ ДОНЕСЕ ДИКТАТУРА !

Нѣма хлѣбъ, нѣма вода, нѣма въглища ... нищо нѣма !

Общинския съветъ въ София констатиралъ че на нова година хиляди граждани останали безъ хлѣбъ и вообще снабдяването съ хлѣбъ на столицата не е осигурено. Води се анкета. Между временно гражданите гладуватъ.

Сѫщия общински съветъ констатиралъ че София е останала безъ вода. Води се нова анкета.

На 16.1.1949 год. въпроса за анкетите е достигналъ кулминационата си точка. Министерския съветъ е констатиралъ че производството на мини Перникъ не достига предвиденото по плана, че нѣма въглища за отопление на София, че хората при - 20 градуса умиратъ отъ студъ, че извозването на въглищата не е организирано, съ малко думи всичко е единъ хаусъ. Министерския съветъ направилъ скрого мърмене на министра на жельзниците Тончевъ и на министра на индустрията Кунинъ и публикувалъ решението си въ пресата. Тия министри обаче си стоятъ и до сега въ топлите министерски кресла. Дали гражданите на София сѫ се сгрѣли отъ публикациите въ вестниците на направените мърмения не е известно. Известно остава само че народната поговорка "Гарванъ гарвану око не вади" е принципъ въ управлението на комунистическата властъ въ България.

По отношение на електрическата енергия е сѫщото. Постоянно се правятъ нови и нови съкращения. На гражданите е позволено да иматъ въ домовете си само по една единствена електрическа крушка която може да свѣти и то въ опредѣлени часове.

Съ малко думи нѣма нищо !

Нѣма хлѣбъ, нѣма освѣтление, нѣма въглища, нѣма вода. За храна, облекло, обувки и пр. вообще е безсмислено да се говори защото вообще не се поставя въпроса че такива деликатеси, остатаци отъ буржуазния реакционенъ строй, могатъ да съществуватъ.

Рай, нѣма какво да се каже, комунистически рай !

ЗАДОЧНО ОБРАЗОВАНИЕ ?!?

По решение на комунистическото правителство при Софийския университет се откриват нови два факултета - по математика и филология, въ които студентитѣ ще следватъ "заочно". Студентитѣ нѣма да посещаватъ университета, а по пощата въ къщи, на село, ще си получаватъ лекциитѣ. Сящитѣ нѣма да се явяватъ лично на испитѣ, а "професора" ще имъ задава по пощата въпроси и тѣ по пощата ще му отговарятъ.

Курса на това заочно "образование" ще трае три години следъ което студента ще получи "дипломъ за висше образование".

Намираме за излишно да коментираме.

Единственото което можемъ въ случая да кажемъ, то е че "господа" заочнитѣ "вишести", както и всички "господа" бивши партизани, партийци и пр. на които се признаха испити и имъ се раздадоха дипломи и които сега се смѣтатъ за "вишести", ще трѣбва да знаятъ че "дипломитѣ" които имъ сѣ издадени ще важатъ само до тогава до когато България стои подъ робство на комуниститѣ - следъ тази дата тия дипломи не само нѣма да бѣдатъ никакви "дипломи", но тѣй като сѣ направени отъ дебела хартия, ние незнаеме дали притежателите имъ ще могатъ да ги използватъ пове за други цели.

НОВИЯ БЪЛГАРСКИ КОМУНИСТИЧЕСКИ КАЛЕНДАРЪ.

Въ България е публикуванъ новиятъ календаръ за 1949 год. въ който досегашнитѣ празници сѣ заменени съ нови праздници, както следва :

- 21. I. - празникъ за Ленинъ; 2. II. - конгресъ на О.Ф. празникъ;
- 28. II. день на съветската армия; 8. III. международенъ день на жената;
- 22. IV. рожденъ день на Ленинъ; 1. V. день на труда; 3. V. день на печата;
- 7. V. годишнина отъ смърта на Благоевъ; 9. V. день на победата надъ фашизма;
- 18. VI. рожденъ день на Г.Димитровъ; 4. VII. день на кооперациитѣ;
- 17. VII. основаването на О.Ф. отъ Г.Димитровъ; 5. VIII. годишнината отъ смърта на Енгелсъ;
- 8. IX. референдумъ противъ монархията; 9. IX. деня на свободата и народната войска;
- 10. IX. день на милицията; 23. IX. народното въстание въ Фердинандъ;
- 26. X. историческата декларация на О.Ф. презъ 1947; 7. XI. октомврийската революция;
- 4. XII. день на новата конституция; 5. XII. день на съветската конституция;
- 16. XII. речта на Г.Димитровъ въ Лайпцигъ и пр.

По сведения отъ България все отъ този родъ сѣ реалнитѣ неща които комунистическата властъ е донесла на българския народъ, които разбира се никого друго освенъ комунист. пропаганда не ползватъ.

ИЗЪ ЖИВОТА НА НАЦИОНАЛНАТА ЕМИГРАЦИЯ .

На 8 Януарий 1949 год. българската национална емиграция устрои въ гр. Салцбургъ коледна вечеръ, съ български национални хора и танци. Българитѣ отъ Салцбургъ масово посетиха вечеринката. Представители на руската и югославянската национални емиграции бѣха нарочно дошли за случая. При извънредно задушевна българска атмосфера вечеринката продължи до късно презъ нощта.

На 8 Февруарий 1949 год. въ гр. Салцбургъ се състоя голѣмо българско национално емигрантско събрание, масово посетено отъ всички български националисти живущи въ гр. Салцбургъ. На събранието бѣ изнесена беседа на тема : "Днешното положение въ България и нашиятъ дългъ като емигранти".

РЕДАКЦИЯТА БЛАГОДАРИ

Редакцията на сп. "България" благодарни на българският градинарь родолюбець, членъ на нашиятъ съюзъ , Г-нъ К.К. живущъ въ Австрия, за изпратениятъ отъ него щедъръ даръ за списанието. Благодарение самопожертвувателността на г-нъ К.К. настоящиятъ брой на сп. "България" излиза въ уголъменъ тиражъ.

Ние апелираме и къмъ всички останали наши съмишленици, които иматъ възможность материално да подкрепятъ дѣлото, да последватъ примѣра на К.К. Това ще ни даде възможность да подобримъ и разширимъ нашата печатна дейность.

Небива да се забравя, че ние работимъ , развиваме дейность и издаваме нашето списание САМО И ИЗКЛЮЧИТЕЛНО СЪ СВОИ ЛИЧНИ СРЕДСТВА !

Редакцията на сп. "България" благодарни на анонимния дарителъ, българинъ националистъ , съмишленикъ на нашитѣ идеи и борба, живущъ въ Германия , който по случай коледнитѣ празници внесе въ редакцията сумата 100 Д.М. съ цель да се изпратятъ 100 броя отъ списанието на разни адреси въ България.

Желанието на нашиятъ отличенъ българинъ националистъ ще се изпълни най точно. Отъ настоящата книжка на списанието 50 броя се изпратиха въ България на адреси на разни читалища и културни организации. Макаръ че тия институти сега сѣ въ рѣцетѣ на комунистичнѣ ние сме сигурни че списанието ще попадне и въ други рѣце. Отъ следващия брой на списанието ще бждатъ изпратени други 50 броя за България.

Ние поканваме нашитѣ читатели, като прочетѣтъ списанието да го препратятъ другимо, а ония които иматъ възможность да го изпратятъ и въ България. Въ България списанието обаче трѣбва да се изпраща само на адресъ на нѣкое читалище, дружество или на името на нѣкой комунистъ - въ никой случай на адреса на наши приятели и съмишленици, защото получаването на нашето списание може на тия наши приятели да имъ струва много скъпо - тѣ ще бждатъ най жестоко за това преследвани.

S Popoff